

Les polítiques actives d'ocupació, a estudi.

07/2011 - Economia. Les polítiques actives d'ocupació, com els serveis d'ocupació pública i els programes d'assistència a les petites empreses, tenen diferent efectivitat en funció del sector o grup poblacional al qual van dirigides, de manera que per poder oferir-les a aquells individus que més profit en poden treure, cal entendre les institucions i la realitat econòmica i social del seu entorn. Aquest estudi avalua l'efectivitat relativa d'ambdues estratègies en els salaris i la probabilitat de treballar de diferents subgrups poblacionals a Romania a finals dels anys noranta, on l'economia de transició es basa en importants xarxes socials i un desenvolupat mercat de treball dual, amb un sector formal i un altre informal, i els resultats obtinguts difereixen dels obtinguts per a Europa Occidental.

Assessorament laboral

L'evidència empírica assenyalava que els serveis d'ocupació pública (SEP) i els programes d'assistència a les petites empreses (PAPE) són bons instruments per aconseguir la reincorporació laboral de les persones a l'atur. Entendre quin d'aquests dos programes és més efectiu, per a qui, i quan és de suma rellevància política. Utilitzant dades de gran qualitat i mètodes estadístics punters, aquest estudi avalua l'efectivitat relativa dels SEP i els PAPE en els salaris i la probabilitat de treballar de diferents subgrups poblacionals a Romania a finals dels anys noranta. Els resultats indiquen que hi ha molta heterogeneïtat i que aquests programes no funcionen per a totes les persones en atur per la qual cosa es recomana que s'ofereixin a aquells individus que més profit li poden treure. Per això, cal entendre les institucions i la realitat econòmica i social del seu entorn.

Molt s'ha parlat recentment de les polítiques actives d'ocupació. Dues d'aquestes polítiques, els serveis d'ocupació pública (SEP) i els programes d'assistència a les petites empreses (PAPE), han estat el centre d'atenció d'investigadors, i polítics. Aquestes dues polítiques difereixen considerablement. D'una banda, els SEP ofereixen gran varietat de serveis-intermediació i assessorament laboral, i informació sobre l'oferta i demanda de treball, entre d'altres-amb l'objectiu de millorar la recerca de feina i fer-la més eficient. Donat el seu baix cost relatiu, aquest tipus de serveis acostumen a ser (si estan bé implementats) les polítiques actives d'ocupació més cost-efectives. D'altra banda, els PAPE busquen donar suport a iniciatives micro-empresarials oferint assessorament i assistència per al desenvolupament d'un pla empresarial. Si bé, en general, l'ús dels PAPE ha estat reduït, la seva popularitat és creixent.

Potser no sorprengui que, en els països desenvolupats, aquests programes efectius per sub-poblacions molt diferents. Mentre els SEP funcionen sobretot per a aquelles persones amb perspectives laborals difícils, els PAPE milloren l'ús d'aquells individus en l'atur que tenen coneixements empresarials i motivació per sobreviure en un ambient competitiu, en general, homes amb experiència i estudis.

Ara bé, aquests resultats no són necessàriament aplicables a països de l'Est Europeu, les economies de transició es basen en importants xarxes socials i un desenvolupat mercat de treball dual, amb un sector formal i un altre informal. Aquest estudi avalua l'efectivitat relativa dels SEP i els PAPE en els salaris i la probabilitat de treballar de diferents subgrups poblacionals a Romania a finals dels anys noranta utilitzant dades de gran qualitat i mètodes estadístics punters.

Els resultats de l'estudi suggereixen que, de mitjana, els SEP funcionen millor que els PAPE. Ara bé, l'anàlisi per subgrups indica que els SEP són més efectius que els PAPE per a usuaris amb pocs estudis i per als joves, mentre que els PAPE funcionen millor que els SEP per a individus amb estudis.

Per tal d'identificar els mecanismes a través dels quals aquestes polítiques actives funcionen, l'estudi analitza diversos models teòrics i les seves prediccions sobre qui haurien de beneficiar de cadascun dels programes. L'anàlisi per subgrups

(quan l'alternativa és no rebre cap política activa d'ocupació) indica que els SEP són molt efectius per a individus amb reduït accés a xarxes socials que els informin sobre les oportunitats laborals-com per exemple, joves o persones vivint en les zones rurals, mentre que el PAPE és molt recomanable per a aquells treballadors amb limitat accés al mercat laboral formal-com a treballadors amb pocs estudis, baix poder adquisitiu, o vivint en zones rurals. Aquests resultats són compatibles amb la teoria del "job matching" i la del mercat de treball segmentat.

Nuria Rodriguez

Departament d'Economia i d'Història Econòmica

"Channels Through Which Public Employment Services and Small-Business Assistance Programs Work." Rodríguez Planas, 2010. Oxford Bulletin of Economics and Statistics. Volume 72, No. 4 (2010), 458-485